

door ESTHER VAN ANDEL
foto LUC NIJENHUIS EN RAM VAN MEEL

Multiculturele huiskamer geeft iedereen de ruimte 'De Brug is mijn levensader'

In de multiculturele huiskamer van Stichting De Brug in Amsterdam-West kan iedereen zichzelf zijn. Of je nou een hoofddoekje draagt, gehandicapt bent of een kleurtje hebt. Wederzijdse acceptatie van alle culturen staat centraal. De Brug won in 2003 het Appeltje van Oranje, de jaarlijkse prijs van het Oranje Fonds voor succesvolle welzijnsprojecten.

Een Marokkaanse vrouw zit aan de hoek van de tafel en kijkt beteuterd voor zich uit. Cor van Drongelen, voorzitter van Stichting De Brug, ziet haar zitten en beseft dat de vrouw allesbehalve lekker in haar vel zit. Hoewel Cor geen woord Marokkaans spreekt en de Marokkaanse geen Nederlands, weet Cor wel binnen mum van tijd een lach op het gezicht van de vrouw te toveren. 'Ik ging bij haar zitten en keek haar aan. Ik praatte met mijn handen en voeten. Wat blijkt? Ze mist haar kinderen, die wonen in Marokko. Door het gemis heeft ze nergens trek meer in. Broodmager is ze. Terwijl ik met haar praat, is er een soort chemie. Geen idee wat het is, maar ze liep weer lachend de deur uit. Ze heeft zelfs een half broodje gegeten.'

Charisma

In 1983 richtten de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid en paters Kruissheren uit Geuzenveld het huiskamerproject op. Doel was om alleenstaande mensen met elkaar in contact te brengen en hen een veilige haven te bieden. De multiculturele huiskamer van vandaag is een ontmoetingsplek voor iedereen: ouderen, gehandicapten, allochtone en autochtone buurtbewoners. De 61-jarige Cor van Drongelen is een begrip bij De Brug. Het moment dat Cor het gebouw van de stichting in Geuzenveld binnen komt, kan niemand ontgaan. Ze maakt altijd tijd voor een praatje en haar enthousiasme werkt aanstekelijk. Net als de meeste bezoekers van De Brug, behoort ook Cor tot een minderheidsgroep. Ze is

lichamelijk gehandicapt en rijdt in een rolstoel. Maar dat belemmert haar niet om zich voor meer dan honderd procent voor de stichting in te zetten. 'Ik wil mensen uit een sociaal isolement halen en ze assertiever maken, zodat ze kunnen meedraaien in de maatschappij. Vrouwen die lange tijd thuis opgesloten zitten en de stap zetten om hier binnen te komen, zie je groeien. Ze worden assertiever en durven nu voor zichzelf op te komen. Dat geeft mij zoveel energie. Neem het voorbeeld van die Marokkaanse vrouw die ik vanmorgen aansprak. Ze kon haar verhaal bij iemand kwijt en putte daar zoveel kracht uit. Dat doet mij goed.'

Vrijwilligers

Cor van Drongelen is dag in dag uit bezig om het de bezoekers van De Brug zo veel mogelijk naar de zin te maken. 'We hebben zo'n vierhonderd bezoekers per jaar, die samen circa tienduizend keer de huiskamer bezoeken. Dat betekent een hoop werk, maar gelukkig hoef ik het niet allemaal alleen te doen.' Cor doelt op het team van vrijwilligers dat zij om zich heen heeft verzameld. Daar is overigens geen enkele betaalde kracht bij. 'Daarmee creëer je gelijkheid', legt Cor uit. 'Sociale activering op De Brug vindt enerzijds plaats door het organiseren van activiteiten. Anderzijds is het een plaats waar mensen zich kunnen inzetten als vrijwilliger.'

De vrijwilligers en stagiaires geven maatschappelijke begeleiding aan bezoekers die daar behoefte aan hebben. 'Sociale vaardigheden,

Cor van Drongelen in debat tijdens een voorlichtingsbijeenkomst over de WMO

een ruime levenservaring en mensenkennis zijn cruciaal voor het kweken van vertrouwen. Voordat ik in de WAO terecht kwam, was ik maatschappelijk werkster. De benodigde bagage om de vrijwilligers op het gebied van sociale vaardigheden op te leiden heb ik dus wel in huis.

Cor tracht verder alle activiteiten in goede banen te leiden en geld te werven voor uitstapjes of etentjes in de huiskamer: 'Ik doe dit niet alleen voor de mensen, maar ook voor mijzelf. Het is voor mij het lijntje naar het leven. Ik kom uit een sociaal nest. Als mens heb je de plicht om anderen het naar hun zin te maken. Dit is het mooiste wat mij kan overkomen.'

Samenwerking

De Brug krijgt subsidie van het stadsdeel Geuzenveld-Slotermeer en is daarnaast afhankelijk van donaties en fondsen. Ook worden

inkomsten gegenereerd uit de activiteiten. Sinds vier jaar is de vereniging Destek geïntegreerd in Stichting De Brug. Deze club verzorgt Nederlandse taallessen voor vrouwelijke migranten, discussiebijeenkomsten over emancipatie en gezondheid en depressiebijeenkomsten voor vrouwen.

De 35-jarige Leyla Tamul is vice-voorzitter van De Brug en coördinator van Destek. 'We zijn net twee magneten', zegt Cor over de samenwerking met haar Turkse collega. Leyla vult mij daar aan waar ik het niet meer kan. Zij is mijn geheugen. Haar gedrevenheid en enthousiasme voor Destek spraken en spreken mij aan. Zodoende heb ik haar gevraagd om haar vereniging in De Brug te integreren. Inmiddels werken we al vier jaar harmonieus samen.'

Leyla Tamul is ook erg te spreken over haar samenwerking met Cor. 'Het netwerk van Cor is enorm. Op De Brug is zij de favoriet. Bovendien is ze een allochtoonvriend. Je ziet gewoon dat ze geniet

*Cor van Drongelen en
Leyla Tamul: 'Zij vult me aan daar
waar ik het niet meer kan'*

van het gemiddelde publiek. Ze wil weten wat er leeft achter de mens, om er vervolgens wat mee te doen. Met haar grote netwerk en charme kunnen we een grote groep mensen bereiken.'

Laagdrempelig

De Brug is een 'melting pot' van mensen met verschillende achtergronden. Mensen brengen tijd met elkaar door en nemen elkaars gewoonten over. Zo worden er bijvoorbeeld over en weer recepten uitgewisseld. 'De kookgroepen zijn een groot succes', vertelt Cor. 'De ene keer ruikt het hier naar roti, de andere keer

*'Als mevrouw Jansen er een
keer niet is, zitten we daar
gelijk achteraan'*

maar hutspotstamppot. De roti blijkt dan gemaakt te zijn door Nederlanders, terwijl de stamppot bereid is door Surinamers. De eetgroepen dragen voor een belangrijk deel bij aan het welzijn van de ouderen in de wijk. Doordat De Brug elke dag verse maaltijden kookt, krijgen de mensen meer vitamines binnen. Om die reden komen mensen vaker een gezonde maaltijd eten en dat maakt ze

weer langer sociaal actief. Er zijn zelfs groepen mensen die al twintig jaar voor de kookgroep bij De Brug komen. Tegelijkertijd vindt er een soort van sociale controle plaats. Als mevrouw Jansen er een keer niet is, zitten we daar gelijk achteraan.'

Er lopen in het gebouw van De Brug mensen met hoofddoekjes, mensen met Indische en Afrikaanse kledij en ga zo maar door. 'De drempel is laag', zegt Cor. 'Mensen kunnen op De Brug niet alleen terecht voor een praatje en een kopje koffie, maar ook voor de activiteiten die we organiseren. Computercursussen, taallessen, filosofieochtenden, knutselmiddagen en muziekvoorstellingen van de Indische seniorenband Jembatan, voor iedereen is er iets leuks te doen. Eens per jaar is de jaarmarkt Pasar Jembatan.'

Waardering

Als blijk van waardering en steuntje in de rug voor alle vrijwilligers kreeg De Brug in 2003 het Appeltje van Oranje uitgereikt. Om haar te bedanken voor haar inzet hadden de vaste bezoekers van De Brug een feest voor Cor georganiseerd. 'Het was het mooiste cadeau wat ze me hadden kunnen geven. Ik heb ooit een lintje gekregen en een Appeltje van Oranje gewonnen, maar dat kon allemaal niet tippen aan het feest. Iedereen danste in traditionele kledij. Surinamers, Indonesiërs, Turken, Marokkanen, Hollanders. En dat allemaal voor mij. Onvergetelijk. De Brug is mijn levensader en dat zal altijd zo blijven. ■